

ग

1. ग (von गम्) adj. f. आ am Ende von comp. P. 3, 2, 48. 1) gehend, sich bewegend: यानग in einem Wagen fahrend M. 4, 120. Jān. 3, 291. कृद्गभिः, कण्ठगभिः (अद्भिः) M. 2, 62. शीघ्रग R. 3, 31, 3. तिग्मग 34, 16. स्वच्छन्दपथमा (गङ्गा) 4, 36, 17. अन्यस्त्रीग der zu fremden Frauen geht M. 8, 386. अम्बुमध्यग untersinkend Vid. 239. — 2) = गत sich befindend, befindlich; von der Stellung der Gestirne: अलिग VARĀH. BRH. 39, 8. 27, 19. 40, 10. 69, 1. 100, 1. 104, 4. fgg. ग्रहैः — असूर्यगैः RAH. 3, 13. अन्ध-कूपग KATHĀS. 4, 128. विपणिमध्यग (मत्स्य) 5, 16. विरतिग (अक्षर) ÇAUT. 31. पञ्चमग an der fünften Stelle stehend 12. प्लवगा च कन्या HORIC. in Z. f. d. K. d. M. 4, 303. तरलो कार्मध्यगः AK. 2, 6, 2, 4. H. 588. 631. 636. 1108. Vor. 3, 34. आदित्यगं तद्भूमे मनः R. 4, 10, 29. — 3) auf Etwas gehend, sich auf Etwas beziehend, mit Etwas in Verbindung stehend: राघवानुज्ञाः कथाः R. 6, 70, 59. श्रोत्रं तु शब्दगम् BRIG. P. 3, 26, 32. घ्राण-स्तु गन्धगः 44. कर्तुगे क्रियाफले P. 1, 3, 86, Sch. पूर्वग H. 23. 72. — Vgl. 2. अग, अग्रग, अग्र्यग, अज्ञिग, अत्यग, अघग, अघर्ग, अतग. अक्षरी-ज्ञग, अन्त्यग, अम्बुग, आश्रुग, उरग, उज्जग, ऋजुग, कामग, खग, गुरुतत्त्वग, चित्रग, तुरग, तुरंग, डुर्ग, हूरग, निम्नग, पतंग, पन्नग, पारग, पुरोग, स-मीपग, समुद्रग, सर्वग, सर्वत्रग, सुग, स्वर्ग.

2. ग (von गा singing) 1) adj. f. ई am Ende eines comp. singend P. 3, 2, 8. Vor. 26, 46. Vgl. कन्देग, सामग. — 2) m. ein Gandharva EKĪSHARAK. im ÇKDr. — 3) n. Gesang ebend.

3. ग m. ein Beiname Gaṇeṣa's EKĪSHARAK. im ÇKDr. — Vgl. die übrigen Buchstaben des Alphabets, welche alle irgend eine Gottheit bezeichnen sollen.

गगण n. 1) der Luftraum, das Himmelszelt AK. 1, 1, 2, 1. गगणमिव नष्टतारम् PAÑĀT. V. 6. सो ऽयं चन्द्रः पतति गगणात् ad ÇĀK. 78. MEGH. 47. गत्वा च गगणेन Vid. 117. 101. Häufiger गगर्न Uṇ. 2, 76. H. 163. MA-nānā. Up. in Ind. St. 2, 91. R. 1, 60, 30. 64, 17. 3, 28, 30. निर्मले गगने SUÇA. 1, 113, 19. ÇĀK. 163. VARĀH. BRH. 5, 2. 11, 54. 22, 1. 24, 16. गगनतल 37, 4. गगनस्पृशा स्वरेण RAH. 3, 43. ÇĀC. 9, 27. — 2) Talk (vgl. ख) H. 1051, Sch. — Vielleicht in ग + गण (mit wandernden Schaaren erfüllt) zu zerlegen.

गगणगङ्ग (ग + गङ्ग) m. N. pr. eines Bodhisattva VJUTP. 22. 40. गगणगति (ग + गति) adj. subst. im Himmelsraum sich bewegend; Bewohner des Himmelsraums MEGH. 47.

गगनचर (ग + चर) m. Luftgänger, Vogel MBH. 1, 1339. — Vgl. ग-गणेचर.

गगनघन (ग + घन) m. 1) die Sonne H. 97. — 2) Wolke HĀ. 18.

गगणपुष्प (ग + पु) n. eine Blume im Luftraum so v. a. ein Unding WILS. — Vgl. खपुष्प.

गगनप्रिय (ग + प्रि) m. N. pr. eines Dānava HARIV. 2283. 14284.

गगनमूर्धन् (ग + मू) m. N. pr. eines Dānava MBH. 1, 2532. 2646. HARIV. 202. 12959.

गगणविकारिन् (ग + वि) 1) adj. im Luftraum sich bewegend, vom Monde ad HĪ. I, 17. — 2) m. a) ein himmlisches Licht. — b) die Sonne. — c) ein himmlisches Wesen WILS.

गगणसद् (ग + सद्) adj. im Luftraum seinen Sitz habend; subst. ein Bewohner des Luftraums ÇĀC. 4, 53.

गगणस्पर्शन (ग + स्प) m. Berührer des Himmelszeltes, N. eines der 8 Marut MĪ. 142, 12. air, wind WILS.

गगणाङ्गना (ग + अङ्गना) f. Name eines Metrums, 4 Mal 25 Moren (5 Längen und 15 Kürzen, Ausgang —) COLEBR. Misc. Ess. II, 156 (III, 21).

गगनाघग (ग + अघग) m. 1) die Sonne H. 97. — 2) ein Planet. — 3) ein himmlisches Wesen WILS. (गगणा).

गगनाम्बु (ग + अम्बु) n. Regenwasser SUÇA. 1, 172, 18. 19.

गगणेचर (गगणे, loc. von गगण, + चर) 1) adj. im Luftraum wandernd: विद्याधरः BRIG. P. 6, 17, 1. रावणः R. 3, 39, 26 (mit न). — 2) m. a) Vogel MBH. 1, 1317 (mit न). — b) ein Planet. — c) eine Mondstation SIDDHĀNTAÇĪR. im ÇKDr. — d) ein himmlisches Wesen. WILS. — Vgl. गगनचर.

गगनेत्सुक (ग + उत्सुक) m. der Planet Mars HĀ. 35 (गा). — Vgl. खोत्सुक.

गग्ध, गग्धति = कब्ध u. s. w. lachen DĀTUP. 3, 53, v. 1.